

Hirdetések

- ❖ Húsvét vasárnap az ünnepi szentmise után az egyházközségi képviselőtestület tagjait szeretettel várjuk a plébániára, egy rövid köszöntésre mindennütt.
- ❖ A húsvét hetében, a Nagytemplomban a szentmisék alatt nem lesz gyóntatás, ha valaki gyónni szeretne, kérjük a miséző papnak jelezze, és a szentmise után van lehetőség a szentgyónás elvégzésére.
- ❖ Mindenkinek köszönjük, aki a templomok takarításában és díszítésében részt vett az elmúlt napokban, hogy húsvétra előkészíthessük a templomot, azoknak is, akik a szentsír virágjairól gondoskodtak.
- ❖ Köszönjük a mátrafüredi egyházközségi képviselőtestület tagjainak, hogy szervezésükben a plébánia udvaron levő beteg fenyőfákat kivágatták, és azokat a rászoruló szegényeknek tűzifa formájában kiosztották.
- ❖ A jövő héttől folytatódik a megszokott időpontokban a hitoktatás és a jegyes oktatás. Különösképpen az elsőáldozásra és a bérmálkozásra készülő hittanosok figyelmét szeretnénk felhívni a programokra, és a szentmisékre.
- ❖ A Felsővárosi Plébánia a hozzátartozó egyházközségek gyermekei számára nyári oratóriumot (lelki programokkal szervezett tábor) rendez. Az oratórium az általános iskolás gyermekeknek és szüleiknek segítség, a június hónapban, az iskolai év befejezése után. Június 16-ától az alsósoknak 10 éves korig, június 22-étől a felsősöknek 11 éves kortól lesz a tábor. Reggel 8 órától délután 4 óráig. Jelentkezni a hitoktatóknál lehet. Részvételi díj fejenként naponta 500 forint. A programokat későbbiekben jelezzük.
- ❖ A Szent Bertalan templom hangosítását szeretnénk ebben az esztendőben korszerűsíteni, mert igen elhasználódott és nagyon öreg már. Javítani nem lehet és egyáltalán nem korszerű. A várható költsége 5 millió forint lesz. Ismereteink szerint a városi képviselőtestület 2 millió forinttal tudja támogatni a kivitelezést, a hiányzó 3 millió forintot azonban adományokból szeretnénk összegyűjteni. Gyöngyösön az elmúlt kilenc esztendőben már sok minden elkészült, de még soha nem kellett gyűjtést rendezni, hogy egy szándék megvalósuljon. Most azonban erre szeretnénk sort keríteni. Majd megfelelő módot fogunk találni arra, hogy a gyűjtés minél hatékonyabb legyen, és elfogadunk akár nagyobb összeget is, ha valaki erre a célra felajánlja.

Kegyelemteljes Húsvéti Ünnepeket kívánunk minden kedves Olvasónak és mindenkinek, akihez eljut ez a kis üzenet!

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközségeinek kiadványa.

Megjelenik Gyöngyösön, a Szent Bertalan Főplébánián hetente (37-311-143)

Szerkeszti: Domjáné Dr. Nyizsalovszki Rita és a Szerkesztőbizottság

VIII. évfolyam

14. szám

Vasárnapi Levél

2015.
Április
4.

A halálból élet lett

Pár nappal ezelőtt felhívott egy jó barátom és azt mondta, nem hiszi el, hogy az egyház szent. Nem lehet szent, hiszen én is tagja vagyok, mármint hogy ő – mondta, és várt, hogy mit szólok erre. Alig kaptam levegőt szavaitól. Valamit dadogtam, mert kérdezett. Három nap múlva megint felhívott azzal, hogy gondolkozott a dolgon és lehetséges, hogy mégis szent az egyház, mert nem miatta az, hanem Krisztus miatt. Három nap alatt ez az ember olyan felismerésre jutott, amire mások éveig nem jutnak el. Megtette a leghosszabb utat: Önmagától Krisztusig. A halálból a feltámadásig.

Gyakran állok temetések alkalmával gyászolók körében ravatalnál. Gyakran érzem azt, hogy valamit most mondani kellene itt, ezeknek az embereknek, akik éppen egy hosszadalmas haláltusán vannak túl, amelyben szeretett hozzátartozójuk eltávozott e földi életből. Aztán ha neki kezdek beszélni az örök életről és a túlvilági létről, akkor szinte visszatetszést kelt, és csak azért nem szólnak, hogy ne firtassuk ezt, mert nem illik, meg talán mégis várnak valamit, valami ünnepélyes vigasztalást ilyenkor.

Jézus kortársai sem az örök életben hittek, hanem az örök halálban. Mélységes döbbenetük és hitetlenkedésük a Feltámadással való találkozáskor abból fakadt, hogy bármilyen nehéz is volt átélniük Jézus halálát, és a tényt, hogy ellenségei legyőzték a Mestert, mégsem tudták elképzelni, hogy él. Nem csak újra, hanem véglegesen él. Ez az, ami már nem az itteni fogalmaink szerint van és legyen bármennyire is elemi erővel ható a hír, hogy feltámadt – kortársai sem hitték el egykönnyen. Eddig ugyan is csak a halálról van tapasztalatumunk. Vágyat ugyan érzünk arra, hogy jó lenne meg nem halni, de ezt a vágyat minden tapasztalat eddig felülírta.

Eddig! Most azonban barátom harmadnapi felismerése igazol számomra valamit: aki elhiszi, hogy az egyház vele együtt is szent, az megértett valamit a feltámadásból. Abból a csodából, hogy nem a bűneink számítanak, hogy nem a miatt vagyunk értékesek ebben a világban sem egymásnak, sem Istennek, mert jók vagyunk. Hanem a miatt, mert Krisztus megváltott bennünket, és a feltámadásával magával ragad mindenkit, aki csak egy kicsit is hajlandó megemelkedni földhöz ragadtságából!

Juhász Ferenc plébános

Krisztus feltámadt!

Христос воскрес! Kristus vstal z mŕtvych! Christus ist auferstanden! A magyar mellett ruszinul, ukránul, oroszul, szlovákul és még németül is köszönhetjük egymást Kárpátalja sokszínű és egymás között alapvetően béke-ségben élő népei között. A Húsvét megünneplése nem esik egy napra minden felekezetenél. A Moszkvai, ill. a Kijevei Patriarchátushoz tartozó ortodox keresztények, valamint a görögkatolikusok számára az ünnep a Julia-nus-naptár szerint alakul, 2015-ben április 12-én. Egy húsvétot én is ott tölt-hettem.

Igen sokan végezték el húsvéti szentgyónásukat a templomban, emellett sok idős és beteg testvérünket meglátogattuk. Örültem, hogy igazi lelki felké-szülést láttam, amellyel igazi feltámadást vártak az emberek. Első alkalom-mal láhattam akkor a készülődést a családok részéről is, mellyel az új étel megszentelését várták. Ilyenkor az egész család a misére nagy kosárral jött, melyben sonkát, tojást, kalácsot és bort hoztak. Már a feltámadási misén is tele volt a székesegyház kosarakkal. Húsvét vasárnap hajnalban a pászka-szentelésre fél 6-kor megtelt a templom hívekkel és teli kosarakkal, 7 órakor ugyancsak, de még a 8 órakor kezdődő misére is. Nem volt elég csak a templomot végigjárni szenteltvízzel és tömjénezővel, még kint is hosszú sorokban várahoztak az áldásra.

Czapkó Mihály káplán

Húsvét női szemmel

Egy nő életében a Húsvét mellett, hogy egyházi főünnep, életkori és álla-potbeli adottságoktól függően más és más plusz tartalommal egészül ki. Más és más a Húsvéthétfő kislányként és nagylányként, egyedülállóként és anyaként. Kislánykoromban az ablakból lesve izgatottan vártam a locsolko-dókat, akiknek a számát és személyét másnap az iskolában némi ki nem mondott versengés formájában megtárgyaltuk. Akkoriban még a nyakamba zúdított félüvegnyi „Krasznaja Moszkva” sem zavart. Aztán az évek múlá-sával én is bekapcsolódtam anyukám Húsvéthétfői készülődésébe és igénye-sebb lettem a kölnik iránt is. Bár a locsolók száma még mindig státuszszim-bólum volt. Fiatal felnőttként és egyedülállóként pedig már abszolút nem érdekelt a locsolódás kérdése. Anyaként aztán nagyot fordult a világ, mert fontosnak tartom, hogy a gyermekeim is megismerjék és gyakorolják ezt a szép hagyományt. Így aztán megint boldogan készülök a Húsvéthétfőre, tojást festek a kislányommal, locsolóverset gyakorolok a kisfiammal és bol-dogan tartom oda a hajamat a szomszéd gyerekek bizonytalan eredetű és illatú kölnijének.

Domjánné Ny. Rita

Húsvét Kanadában

A katolikus liturgia egyik szépsége, hogy a világon mindenhol azonos, az apróbb különbségek ellenére. Vancouverben a plébánián, ahová jártam vi-rágvasárnap például a bevonuláskor nem barkát, hanem pálma levelet vit-tünk, amit importálni kellett. A nagycsütörtöki szertartás után szentségimá-dás volt: virrasztás az Úrral. Nagypéntek munkaszüneti nap, a szertartás is viszonylag korán szokott lenni, ezért ekkor voltak legtöbben a templomban a szent három nap alatt. A nagyheti liturgia különösen fontossá vált szá-momra egy húsvét után, mert egy kicsit megtapasztaltam, hogy mit jelent a halál és a feltámadás. Akkoriban biciklivel jártam, és pár nappal húsvét előtt valahogy nem vettem észre egy szembejövő autót, amikor balra kanyarod-tam. Hála Istennek az ijedtségen kívül semmi bajom sem lett, de a bicikli első kerekén keresztülment a kocsi, úgyhogy a kerék háromdimenziós lett. Kevésen múltott, hogy nem lett komolyabb baleset, de még inkább a húsvét közelsége helyezte teljesen más megvilágításba a történeteket. Számomra ez egy nagyon erős hívás volt, hogy mennyire fontos végig élni a szent három napot és a húsvétot. Ekkor kezdtem megérteni, hogy a szertartások annak ellenére, hogy jelképeken keresztül beszélnek, de a saját, konkrét életünkről szólnak.

Varga Pál káplán

Gyermekkorom Húsvéthétfői

Nem szeretem a locsolódást! Sajnos nincsen olyan gyermekkori emlék-em, amely örömmel töltene el. Amikor még kisfiú voltam és a szocialista-materialista berendezkedésű társadalom divott, a húsvét ünnepe a hétfői rokon-ismerős-főnök családjának felkeresésére, az otthon lévő lányok-asszonyok hihetetlen „illatú” kölnikkel való meglocsolására volt kihangol-va. Kortársaim! Hányan vettek részt a nagyhéten tartott liturgiákon? Húsvétvasárnap voltatok-e szentmisén? Ti, akik hétfőn még az esti órákban is bekopogtatok a locsolás(?) szándékával, és kellemes húsvéti ünnepeket kí-vántatok. Én voltam, bár nem állítom, hogy sohasem kellett hozzá szülői szigor, de haló porukban is áldja meg őket az Isten, amiért nem engedtek a kor szellemének. Persze én is elmentem locsolkodni oda ahová illet, ahová kellett, ahová muszáj volt! Gyermekként nem, de később már felfogtam, mekkora munka van abban, amit az anyák, a lányok húsvéthétfőn tesznek azért, hogy a férfiak piros tojással a zsebükben és finom falatokkal a hasuk-ban térhessenek haza. Amit viszont sohasem feledek az az Édesanyám örö-me volt, akinek húsvéthétfő hajnalán elsőként mondtam el a locsolóverse-met.

Vingender Sándor

„Amikor adományt adsz, ne tudja a balkezed...”

Nagybőjti adománygyűjtésünk kezdetét beárnyékolta a Gyöngyössolymost ért sokk, a helyi Takarékszövetkezet csődje. Néhányunkban felmerült, hogy mivel maguk is nehéz helyzetben vannak, nem fognak adakozni az emberek. Mégis Máté evangéliumának 6,3 versét megélve adakoztak, nem gondolva magukra, bőségesen tett mindenki a kosárba vagy hozta adományát az oltár elé. Ugyanez a nagylelkűség jellemezte az adománygyűjtésben résztvevőket is. Pillanatok alatt elkészült a szórólap és a plakát. A Coop üzletben pedig a nagymamáktól az unokáig, egyháztanácsstagjaink és lelkes anyukák váltottuk egymást. A gyűjtésünk közepette jött a hír az egri karitás központtól, hogy egy pályázatunkat elfogadták, így két kismama és koraszülött babáik kaptak fél évre elegendő pelenkát. Gyorsan alkalmaztuk a karitás egyik alapszabályát: "Kétszer segít, aki gyorsan segít. A bürokrácia a karitás halála". Szemfülesen lecsaptunk Misi atyára, aki gyanútlanul bevallotta, hogy Egerbe készül így néhány napon belül már át is adhattuk a pelenkacsomagokat. Isten áldja érte mindazokat, akik adakoztak, és akik munkájukkal hozzásegítették, hogy negyvenhárom családhoz jusson bőséges élelmiszer-csomag.

Török Julianna

Keresztút a Sár-hegy tetejére

Évtizedes hagyománya már a gyöngyösi híveknek, hogy a templomban és a plébánia udvarán végzett keresztutak után a nagyhét előtti szombaton a városunk mellett „tornyosuló” Sár-hegyre cipeljük fel a megváltás keresztjét. A hegycsúcsok, hegytetők mindig fontos szimbólumai voltak az ember és Isten közötti kapcsolatnak, hiszen az Istent kereső ember egy magas hegyormon közelebb érezhette magát az Éghez. A Golgota hegyére emlékezve a hegytetőn felállított kereszt kapocsként köti össze az eget és a földet, az Istent és az embert.

Idén is közel százan vágtunk neki a Szent Bertalan templomból Varga Pál káplán atya vezetésével a 484 méter magas Csepje-tető felé vezető útnak, hogy imádkozva, énekelve, sarat dagasztva, levegő után kapkodva, megizadva és kipirulva végigjárjuk a Megváltó szenvedésének útját. Akik nem vállalhatták a csúszós, nagyon komoly erőpróbát jelentő meredek szakaszokat, azok a Szőke-kút előtti fészületnél végezték el a teljes keresztutat.

A többség azonban terepfokozatba kapcsol, voltak, akik szó szerint „négy kerék fokozatban” (két láb, két kéz...) próbáltak túljutni egy-egy kritikus részen. A sok gyerkőc boldogan vette észre, hogy „Anyá nem szól rám a sár miatt!” Látszott is rajtunk, hogy most mással voltunk elfoglalva...

Alig öt éves volt a legfiatalabb, hetvennégy éves a legidősebb, aki megállhatott a csodálatos körpanorámát kínáló csúcson. Itt szembesülhettünk az-
zal, hogy milyen picik és jelentéktelenek vagyunk: A hatalmas Toronyház csak egy apró dominó, az autóbuszok is csak színes kis hangyák. A városban sétáló emberek még csak nem is látszanak. De ha felnézünk Jézus keresztjére, akkor az emberi nagyságra is rácsodálkozhatunk: Fontos és különleges részesei vagyunk a teremtett világnak, hisz értünk áldozta fel magát a mi Urunk, Jézus Krisztus! Biztosak lehetünk benne, hogy az idei keresztutunk is fontos, szép és lélekemelő része lett a nagybőjti előkészületnek.

Benyovszky Péter

Első szentáldozásra készülve Karácsondon

Ebben a tanévben tíz harmadik osztályos kisdíák készül az első szentáldozásra Karácsondon. Az iskolai hittan óra mellett járnak még egy plébániai hittanórára és a vasárnapi szentmisékre is. Ennek a kis csapatnak az a különlegessége, hogy elsős koruk óta nyitottak, érdeklődők, élénkek.

A szentmisén ez főképp abban nyilvánul meg, hogy nagy lelkesedéssel kapcsolódnak be a szertartásba. Hangosan, bátran mondják könyvből vagy fejből az imádságokat, páran már az énekeket is kikeresik az imakönyvből. Szívesen és lelkesen vesznek részt a plébániai hittanórákon is.

Az egyik osztály tanító nénijének segítségével ügyesen megtanulták az iskolai karácsonyi ünnepségre egy műsor keretében a betlehemes, amit előadtak az adventi hangversenykor és szenteste a templomban is.

Bátorságuk abban is megnyilvánul, hogy az iskolában, mivel már szépen megtanulták a katolikus keresztény köszöntést, ha meglátnak, vagy ha bemegyek az osztályukba már messziről harsogják, hogy „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” Így köszönnek a templomban is. Reméljük, hogy ez a kedves talpraesettség a későbbiekben is megmarad, és a közelgő szép ünnepre készülvén hűségesen járnak továbbra is szentmisére!

Simon Klára

A karácsondi iskola

Karácsondon a település önkormányzata azzal kereste meg az Egri Főegyházmegye vezetését, hogy vizsgálják meg annak a lehetőségét, hogy a Gönczy Pál általános iskolát van-e mód 2015 szeptemberében az Egri Főegyházmegye fenntartásába adni. A főegyházmegye oktatási osztálya mérlegeli annak a lehetőségét, hogy a törvény által megszabott feltételek teljesíthetők-e május 31-éig. Ami a határidő arra nézve, hogy a megállapodást az illetékes minisztérium és az egyházmegye az átadásról megkösse. *Plébános*